

De nordiska länderna och Natos militära installationer

Underlag för talet i Neiden, Sör-Varanger 5 augusti, 2018.

Agneta Norberg, ordförande i Sveriges Fredsråd, www.frednu.se och styrelsemedlem i Global Network Against Weapons and Nuclear Power in Space, www.space4peace.org

Tack, för att jag är inbjuden hit till Neiden i Sör-Varanger. Jag har aldrig varit här i Neiden tidigare. Men, 2015, deltog jag i en konferens som Bård Wormdal arrangerat i Vadsö. Då passade jag också på att göra en tur till Vardö där USA har sin stora radaranläggning som ska få ytterligare en stark radar klar, 2020.

Jag ämnar säga något om de nordiska länderna och USA/Natos militära installationer. Jag påstår att hela den nordiska landmassan: Sverige, Norge, Danmark, Finland, Island, Estland, Lettland och Litauen utvecklas till att bli en ofantlig, strategisk plattform för USA/Natos krig mot Ryssland. Det handlar alltså inte enbart om de många stridsövningarna som hållits i nord och i syd, utan fr.a allt om de installationer som redan finns och som är förutsättningen för USA/Natos krigföring.

2011, i januari, inbjöd premiärminister Camerun, statsministrarna i de ovan uppräknade nordiska länderna till London, för att forma ett Mini-Nato, som de kallade det. Diskussionerna utgick från Thorvald Stoltenbergs dokument, som gavs ut 2009. Thorvald Stoltenberg är far till nuvarande generalsekretäraren för NATO, Jens Stoltenberg, tidigare statsminister för Arbeiderpartiet. Samma år samlades samma skara statsministrar i Reykjavik för att fortsätta diskussionerna om Nato. Även utrikesministrarna i samma nordiska länder inbjöds till Oslo för överläggningar utifrån detta Thorvald Stoltenbergs dokument.

Att norra norden är strategiskt viktig blev uppenbart när Nato hade ett av sina viktiga möten på ögruppen Svalbard, 2017, en officiellt demilitariserad zon. Jag tänker göra en översikt över de USA/Nato-installationer som finns i övriga nordiska länderna. Och jag inleder med....

Grönland, som egentligen heter Kalaallit Nunaat.

Fram till så sent som 2009, var Grönland i praktiken en dansk koloni. USA såg det som oerhört viktigt att Grönlands utrikespolitik även i fortsättningen skulle vara i händerna på Nato-landet Danmark. Det var nämligen en av anledningarna till att Danmark blev ett Nato-land, 1949, samtidigt med Norge, eftersom USA hade oerhört viktiga militära installationer på Grönland. Idag fungerar Grönland som plattform för USAs radaranläggningar på Thule-basen, i nordvästra Grönland, som är en grundläggande komponent i USAs s.k. missilförsvar. Det är med NATO-landet Danmark, inte Grönland, som USA förhandlar i frågor som rör säkerhetspolitik på Grönland.

Island.

Island var med när Nato bildades 1949. Under många år var militärbasen Keflavik en viktig USA bas. Enligt Richard Fieldhouses bok, Nuclear Battlefields, placerade USA ut 48 kärnvapenbomber på Keflavik. Basen stängdes efter murens fall och kärnvapnen fraktades bort. Men nu ämnar USA öppna Keflavik igen och frågan är om det den återigen ska bli en kärnvapenbas? Enligt Fieldhouse var Island en oerhört viktigt område för olika typer av USAs militära installationer. På Island fanns ett av huvudkvarteren för USAs Atlantiska militärkommando, och var en startplatta för USAs olika typer av spionplan t.ex. AWACS (Air Borne Warning and Controlstations) alltså flygande control- och avlyssnings stationer och SOSUS- Sound Surveillance Systems och LORAN-C - som innebär undervattenskablar för avlyssning av ryska ubåtar och fartyg. Dessa installationer är med största säkerhet i bruk idag och förbättras och byggs ut.

Norge.

Norge blev medlem i Nato 1949. Det som hände då liknar en kupp om man tar del av Kari Enholms bok, Bak Fasaden, 1987. Det var Arbeiderpartiet som hade makten när medlemsskapet i Nato skulle behandlas på deras landsmöte, men denna viktiga fråga fanns inte medtaget på dagordningen. Debatten om Nato gick i "lynetempo" alltså i blixstens hastighet, enligt civilingenjören, Kari Enholm. Beslutet blev att USA inte skulle få placera ut kärnvapen i fredstid på norsk mark. Men Norge blev snart ett osänkbart hangarfartyg för USAs olika typer av militära installationer, nödvändiga för USAs krigföring mot Sovietunionen. Norska havet och kustområdet fick

en stor strategisk betydelse för USAs kärnvapenbestyckade Polaris och Poseidonubåtar. "En enda Poseidon kan frakta 224 atomstridshuvuden - var och en större än Hiroshimabomben," sa Daniel Ellsberg. Idag patrullerar 2 av USAs Trident- ubåtar i hela nordområdet och gömmer sig under isen i norra ishavet. Om en Trident avlossar hela sin last av kärnvapenmissiler kan hela norra halvklotet raderas ut. Förutom detta har USA installerat COB-baser i längs hela Norge - alltså Collocated Operation Bases, från Sola i söder, Rygge, Gardermoen, Flesland, Örlandet, Bardufoss, Andenes, Bodö. Där har USA placerat ut bränsle och reservdelar det är operationsbaser för samordnad krigföring och förhandslagring för USAs bombflygplan i en krigssituation. Major Einar Edvardsson hoppade av sin militära tjänstgöring i Bodö under 80-talet på grund av att USs bombplan övade på att fälla kärnvapen i nordnorge i Tromsø. Han blev rasande och gick till pressen för att säga som det var. Han berättade att han suttit och väntat i två timmar på radiostationen på att intervjuas. Därefter kom en journalist ut och sa att det inte kunde bli någon intervju. Det var inte massmedialt lämpligt, berättade han.

Svalbard.

Rakt norrut från Norges fastland ligger ögruppen Svalbard. Den förklarades 1920 för en fredszon, Svalbardtraktaten, som undertecknades av ett 50-tal länder. Denna demilitariserade zon mellan Nato-landet Norge och Ryssland har undergått en dold förvandling på grund av att USA med den norska regeringens godkännande omvandlat ögruppen till en plattform för Svalsat, en nedladdningsstation från satelliter och plattform för ett stort antal radaranläggningar.

USA använder satelliter i alla krig för underrättelseverksamhet, styrning av vapen, kommunikation och mycket annat. Journalisten Bård Wormdal har skrivit Satellitkrigen, 2011. Där säger han bl.a: "Norsk satellitverksamhet strider mot internationella traktater. USAs radaranläggningar på Svalbard - Svalsat - hade stor betydelse under USAs krig i Libyen. Detta strider mot Svalbardtraktaten." I boken Satellitkrigen finns en bild av radarkupolerna. Jag kan räkna till ett 10-tal vita kupoler. För att visa på Svalsats stora betydelse för USAs krigföring runt om i världen, förlade Nato ett av sin möten på Svalbard. Detta var självklart en oerhörd utmaning mot Ryssland.

Esrange

Sverige har, i jämförelse med andra länder, en imponerande rymdteknologisk industri och spelar en central roll i ESA-European Space Agency - vars huvudkvarter ligger i Darmstadt, Tyskland. I norra Sverige ligger Esrange, världens största nedladdningsstation från satelliter ett par mil utanför Kiruna. Idag kontrollerar Svenska Rymdbolaget 24 satelliter från denna station. Det betyder 92 satellitpassager var 24 timme. Svenska Rymdbolaget har gjort ett avtal med US Corporation Universal Space Net. Det kallas Piora Net. Esrange, som på samma sätt som ESA och Galileo presenterats som ett helt civilt projekt, har ett nära samarbete med det stora rymdcentret Vandenberg Air Force Base, Californien, USA. Enligt Bruce Gagnon och Loring Wirbel, båda experter i rymdfrågor, är alla civila program en täckmantel för stora militära satellitspion program. När Bruce Gagnon var i Kiruna och föreläste var det en ung kvinna i publiken som efter att hon lyssnat på Bruce sa. "Nu förstår jag bättre vad det handlar om. Jag gjorde min prao på Esrange förra året. När jag frågade dom varför de bara laddade ner bilder över Ryssland och skickade till USA fick jag inget bra svar."

Svenska Rymdbolaget samarbetar globalt i rymdfrågor med USA, SydKorea, Indien, Taiwan och Israel.

Galileo

I december 2010 invigdes "Galileo" i Kiruna. Det presenterades på webben så här i en utländs tidning: "Idag såg vi invigningen av en avlägsen plats i norr som ingår i den globala nätverket av markstationer. Galileo i Kiruna kommer att spela en oerhört viktig roll i kommunikationen med satelliter i det europeiska globala nätverkssystemet." Det sades officiellt att det var en civil anläggning men från allra första början har det varit för militärt bruk. Galileo erbjuder PRS signaler (Public Restricted Signals) för militärt bruk för att guida bomber och robotar mot målen. För att "sälja" projektet till allmänheten sas det vara ett civilt projekt. Europa formar sitt eget navigationssystem för att slippa vara beroende av USAs GPS- system. Men USA ställt stränga villkor som begränsar användningen. Galileo blir ett mycket viktigt redskap i framtida krig. Den andra liknande stationen ligger i Kourou i Franska Guyana, nära ekvatorn.

Cyberkrigföring.

Allmänheten blev bekant med NSA- National Security Agency - genom Edward Snowden - när han hoppade av sitt arbete vid NSA och hamnade i Moskva. Han hade nämligen arbetat för NSA under många år. Han avslöjade för pressen att han arbetat med massavlyssning och spioneri. Han blev intervjuad av svenska journalister som skrev ett helt särtryck om honom. En sak kom inte med i detta särtryck - hur Sverige var inblandat. Men det fanns en svensk som var kunnig, nämligen Mark Klamberg, som hade skrivit en hel del om FRA i Sverige, NSAs motsvarighet. Han hävdade att Sverige låg på tredje plats i världen när det gäller avlyssning i symmetri av de ryska kablarna. En svensk delegation från FRA var inbjuden till National Security Agency, 2013, på ett tredagars hemligt möte i Fort Meade, i Maryland. Anledningen var att diskutera Sveriges allt mer ökande betydelse för NSA. Men egentligen var detta inte nytt. Trots den svenska neutraliteten hade Sverige byggt upp nära relationer med USA redan under 40-talet. Sverige hade varit djupt involverat i det kalla krigets spionage. Svenskarna var mycket populära inom NSAs ledning eftersom de var tekniskt mycket kunniga. Förutom installationerna på Lovön utanför Stockholm, använde FRA den svenska ambassaden i Helsingfors för att avlyssna Sovjetunionens militär och diplomatiska kommunikationer. Utrustningen de använde sig av hade de fått av NSA. Svenskarna var även skickliga i att bryta diplomatiska koder hos flera länder. **2008** när Sverige hade en borgerlig regering fick FRA ännu mer makt. De fick då tillåtelse att suga upp all kommunikation som gick via fiberoptiska nätverket in och ut ur Sverige, inklusive e-post, textmeddelanden, telefonsamtal. **80%** av de ryska kabelbaserade kommunikationerna går genom Sverige. Det är alltså helt lagligt för Sverige att följa den ryska kommunikationsflödet som går via kablar på havsbotten. FRA började dela informationen med NSA, 2011. Detta inkluderade högprioriterade, ryska mål, politiska och militära ledare, energifrågor mm.

Edward Snowden sa en gång i ett tal i EU parlamentet i mars, 2014: "När det gäller massavlyssning är skillnaden mellan FRA och NSA endast en fråga om hur mycket folk och pengar som är inblandade." Den svenska socialdemokratiska regeringen har medgett att Sverige genomför en offensiv cyberkrigföring och att det pågår en intensiv samarbete mellan Sverige och USA. Det finns alltså två viktiga satellit kommunikations centraler i Sverige:

Lerkil söder om Göteborg, och **Lövön** i Mälaren. **Lerkil** anses, av Duncan Campbell, vara en tredje part till UK, Nya Zeeland, Australien, Kanada och USA. Lerkil avlyssnar alltså och utan auktoritet kopierar och analyserar privata och konfidentiella privata och affärskommunikationer som sänds via otaliga privata internationella telekommunikations satelliter. Data som avlyssnas i Lerkil sänds till **GCHQ** i Storbritannien och **NSA** i USA, som en del av Sigint Exchange Agreement".

Stratcom.

Den 1 september 2014, antog Nato det strategiska kommunikationscentret i Riga, som en militär enhet inom Nato. Detta centrum är baserat i Riga och har till uppgift att förbättra den strategiska kommunikationsförmågan inom Natoalliansen: Stratcom kommer att operera som ett centrum för debatt och expertis inom olika Stratcom discipliner. När centret invigdes var, John McCain, senator i USA, inbjuden. De länder som är intresserade av att utnyttja detta center är Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tyskland, Storbritannien, Italien, Nederländerna, Finland, USA och numera även Sverige.

Journalisten Britta Ring gjorde en kommentar i Flamman 18 januari 2017 som jag avslutar mitt inlägg med: " Försvarsminister Hultquist har anslutit Myndigheten för Samhälls skydd och Beredskap(MSB) till Natos propaganda central STRATCOM i Riga. Därmed är Natos/USAs propaganda rådande sanning i de officiella Sverige och MSB skickar medarbetare för utbildning till Fort Bragg, USAs centrum för psykologisk krigföring. "Sverige ska öka sin närvaro i Natos militära och civila strukturer som är relevanta för Sverige ," Säger regeringen. SVT besökte anläggningen i början av 2016 och hade inga invändningar. Inte en enda besvärande fråga.... Med stora svep, obevisade påståenden, insinuationer och stämplingar av alla kritiker av NATOs/ **STRATCOMS** verklighetsbild, som redskap för rysk propaganda, sätter de ramarna för vad som är tillåtet att uttala som sin åsikt i dagens svenska offentlighet."

Idag kallas detta "Putinism" men Britta Ring påminner om att det liknar den McCartyism som vi minns med förfäran från 50-talet.

Men skillnaden är att idag har vi en helt annan mediasituation, en elektronisk datoriserad krigföring som vi måste se och på alla sätt värja oss emot.